

Dato: 06.09.2024

Tema: Hensikten med livet

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

فَإِنْ حَقَّ اللَّهُ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا

**Kjære troende!**

Allahs sendebud (saw) var på reise med Muaz, en ung følgesvenn. Profeten vår ropte “Muaz!” tre ganger. Hver gang jtrykte Muâz sin inderlige underkastelse, kjærlighet og respekt ved å si: “Her, o Allahs sendebud, jeg står til din tjeneste!” Til slutt spurte Profeten denne følgesvennen, som lyttet nysgjerrig til ham: “**Vet du hva Allahs rett er overfor Sine tjenere?**” “Allah og Hans sendebud vet bedre”, svarte Muaz. Som svar på dette sa Profeten: “**Allahs rett overfor Sine tjenere er at de tilber Allah og ikke likestiller noe med Ham.**”

Etter en stund spurte profeten: “**Vet du hva som er tjenernes rett overfor Allah?**” Så kom han med følgende gode nyheter: “**At Allah ikke vil pine sine tjenere og vil gi dem adgang til jannah hvis de tjener Ham og ikke likestiller noe med Ham.**”<sup>1</sup>

**Kjære troende!**

Vår Allmektige Skapers største rettighet overfor oss er at vi anerkjenner Ham og tjener Ham på riktig måte. Det er at vi viser Ham vår underkastelse og lojalitet. Hensikten med vår skapelse er nemlig å tro på Allahs eksistens og enhet uten tvil. Det er å erkjenne at all herlighet og storhet tilhører Allah alene. Det er å leve et liv i tråd med Hans påbud og forbud.

**Mine kjære brødre!**

Vår Herre, som har skapt alle skapninger, er unik i sin godhet og gavmildhet. Velsignelsene Han har gitt oss er endeløse. Fra pusten vi tar til vannet vi drikker, fra maten vi spiser til tiden vi tilbringer; alt er Hans gunst til oss.

**Mine kjære brødre!**

Vår hensikt med å bli sendt til verden, foruten å tro på og tjene Allah, er å utvikle jorda. Det er å spre kjærlighet, respekt, medfølelse og barmhjertighet på jorda. Å få godhet til å dominere vår verden, som er vårt felles hjem. Å heve rettferdigheten til enhver tid. Å være en fortolker av sannhet og virkelighet. Det er å stå på rettens side mot falskhet, den undertryktes og offerets side mot undertrykkeren, vitenskapens og visdommens side mot uvitenhet. Det er å stå imot alle former for ondskap, som oppvigleri, ugagn, forfølgelse, krig og massakre.

**Mine kjære brødre!**

I dag lengter menneskeheten generelt og den islamske geografien spesielt etter fred, ro, trygghet og sikkerhet. Vi må ikke glemme at alle disse skjønnhetene er tilgjengelige i Koranens evige sannheter og i vår profets (saw) eksempel. Så lenge vi, som troende, forsyner våre liv med disse skjønnhetene. Så lenge vi kan presentere disse skjønnhetene for menneskeheten med et passende språk og en klok måte.

**Mine kjære brødre!**

I verset har vår allmektige Herre informert oss om at Han skapte døden og livet for å teste hvem av oss som vil gjøre de beste gjerningene.<sup>2</sup> Derfor er det vår plikt i denne korte verden av prøvelser å ha et hjerte fullt av kjærlighet, en tunge som minnes Allah og takker Ham, og et liv fylt av rettferdige gjerninger. Samtidig som vi bygger vår jordiske verden, må vi ikke glemme å bygge vårt evige hjem i det hinsidige. Det er å leve i håpet om at vår allmektige Herre ikke vil sløse bort noen anstrengelser for Hans skyld. Så lenge vi alltid lever med vår Herre og for vår Herre ved å si: “**Min bønn, hver eneste tilbedelse, mitt liv og min død er for Allah, all verdens Herre.**”<sup>3</sup>

**Mine kjære brødre!**

Kom! La oss bestrebe etter å leve et liv i tråd med formålet med vår eksistens. La oss bestrebe etter å være blant dem som står frem for Herren med et rent ansikt på dommens dag. La oss avslutte vår preken med denne guddommelige gode nyheten: “**Du fredfylte indre! Vend tilbake til din Herre i den tilstand der du søker Hans glede og Hans glede ønsker deg. Tre inn blant Mine (fullkomne) tjenere, og tre inn i Min Jannah.**”<sup>4</sup>

<sup>1</sup> Buhârî, Cihâd, 46; Müslim, Îmân, 48.

<sup>2</sup> Mülk, 67/2. <sup>3</sup> En’âm, 6/162. <sup>4</sup> Feccr, 89/27-30.